

Sygn. akt II Ka 508/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 listopada 2014 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: SSO Marzena Ossolińska-Plęś

Sędziowie: SSO Dariusz Zrębiec

SSR del. do SO Anna Romańska (spr.)

Protokolant: st.sekr.sądowy Ewa Gronko

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Rzeszowie – Marioli Zarzyki-Rzucidło i oskarżyciela posiłkowego R. T.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 26 listopada 2014 r.

sprawy **R. F.**

oskarżonego o przestępstwo z art. 284 § 2 kk

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżyciela publicznego

od wyroku Sądu Rejonowego w Rzeszowie

z dnia 28 maja 2014 r., sygnatura akt II K 75/13

u c h y l a zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu w Rzeszowie do ponownego rozpoznania.

Sygn. akt II Ka 508/14

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Rzeszowie wyrokiem z dnia 28.05.2014 r., sygn. akt II K 75/13 umorzył warunkowo na okres próby wynoszący 1 rok postępowanie wobec R. F., oskarżonego, o to, że w dniu 23 grudnia 2011r. w R. i T. woj. (...) pełniąc funkcje prezesa Huty (...) Sp. z o.o. z/s

w W. przywłaszczył sobie powierzone mu na podstawie protokołu oddania rzeczy na przechowanie z dnia 4.04.2011r, sygn. akt 4 Ds. 123/11, RSD 10/11 mienie w postaci samochodu marki J. (...) nr rej. (...), wraz z kompletem 2 szt. kluczyków, 2 szt. pilotów do w/w pojazdu, dow. rej. i karty pojazdu o łącznej wartości 26.000 zł w ten sposób, że będąc zobowiązany do przedstawienia oddanych mu na przechowanie rzeczy na każde żądanie Sądu lub organu prowadzącego postępowanie oraz pouczone o zakazie zbycia, obciążania, przekształcania i wydania tych rzeczy osobie nieupoważnionej zbył na podstawie umowy kupna – sprzedaży ww. przedmioty K. M. czym działał na szkodę R. T. tj. o przestępstwo z art. 284 § 2 kk.

Apelację od powyższego wyroku wniósł Prokurator Prokuratury Rejonowej dla miasta R.. Zaskarżając wyrok w całości, zarzucił rażąco i mającą wpływ na treść wyroku obrazę przepisów prawa materialnego, a to art. 66 § 3 kk polegającą na warunkowym umorzeniu postępowania wobec R. F. pomimo braku ustawowego warunku przewidzianego w w/w przepisie a dotyczącego pojednania się pokrzywdzonego ze sprawcą, naprawienia przez sprawcę szkody lub ustalenia

z pokrzywdzonym sposobu jej naprawienia. W uzasadnieniu apelacji podniósł dodatkowo, że Sąd warunkowo umarzając postępowanie wobec R. F. oparł się na jego danych o karalności z dnia 23 maja 2012r.

Prokurator wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy miał na uwadze, co następuje:

Zaskarżony wyrok nie mógł się ostać, a to z powodów poniżej wyartykułowanych.

Oskarżony stanął pod zarzutem przestępstwa z art. 284 § 2 kk, zagrożonego karą do 5 lat pozbawienia wolności. Warunkowe umorzenie stosuje się tymczasem co do zasady tylko do przestępstw zagrożonych karą pozbawienia wolności do lat 3.

Zgodnie z treścią art. 66 § 3 kk, w wypadku gdy pokrzywdzony pojednał się ze sprawcą, sprawca naprawił szkodę lub pokrzywdzony i sprawca uzgodnili sposób naprawienia szkody, warunkowe umorzenie może być zastosowane do sprawcy przestępstwa zagrożonego karą nie przekraczającą 5 lat pozbawienia wolności.

Z perspektywy przesłanek powyżej opisanych, warunkujących możliwości stosowania warunkowego umorzenia postępowania do przestępstwa zagrożonego karą do 5 lat pozbawienia wolności, kluczową rolę odgrywa zatem pokrzywdzony.

Od jego woli zależy bowiem ziszczenie się dwóch z trzech przesłanek (pojednanie się oraz uzgodnienie sposobu naprawienia szkody), o których mowa w art. 66 § 3 kk.

W realiach niniejszej sprawy Sąd I instancji nie ustalił tak naprawdę osoby pokrzywdzonej, a zatem o realizacji przesłanek, o których mowa powyżej nie może być mowy, co więcej stwierdzić należy, iż Sąd a quo wydając wyrok warunkowo umarzający postępowanie karne w niniejszej sprawie błędnie uznał, iż spełnione zostały przesłanki z art. 66 kk, warunkujące takie rozstrzygnięcie, gdyż okoliczności faktyczne sprawy nie dają w aktualnym stanie sprawy podstaw do zajęcia takiego stanowiska.

Jak wynika z art. 66 § 1 kk, sąd może warunkowo umorzyć postępowanie karne, jeżeli wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne, okoliczności jego popełnienia nie budzą wątpliwości, a postawa sprawcy nie karanego za przestępstwo umyślne, jego właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia uzasadniają przypuszczenie, że pomimo umorzenia postępowania będzie przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni przestępstwa. Jedną zatem z przesłanek warunkowego umorzenia postępowania karnego jest, by okoliczności popełnienia czynu nie budziły wątpliwości.

Tymczasem Sąd Rejonowy nie ustalił w sposób jednoznaczny, na czyją szkodę miało zostać popełnione przestępstwo. Z opisu czynu przypisanego oskarżonemu R. F. oraz rozstrzygnięcia o kosztach zastępstwa oskarżyciela posiłkowego można by wysnuć wniosek, iż jest nim R. T., rzecz w tym, iż z uzasadnienia wyroku bynajmniej nie wynika, iż tak jest w istocie. Na stronie 16 uzasadnienia Sąd I instancji wprost stwierdza, iż „zgromadzone dowody nie pozwalają na jednoznaczne stwierdzenie czy jest on (tzn. oskarżyciel posiłkowy – R. T.) rzeczywiście właścicielem pojazdu marki J. (...) nr rej. (...)”. W gruncie rzeczy zatem nie ustalił Sąd Rejonowy, kto miał zostać pokrzywdzonym na skutek bezprawnego zachowania oskarżonego. Od razu trzeba nadmienić, iż w tym zakresie Sąd nie wykorzystał wszystkich możliwych i dostępnych źródeł dowodowych, by omawianą kwestię wyjaśnić. W istocie w oparciu o rozbieżne zeznania R. T. oraz świadków: R. S., H. N., P. M. i B. M. trudno ustalić właściciela pojazdu marki J. (...) nr rej (...), w momencie, kiedy był on sprzedawany na rzecz Zakładu (...) z/s w T., jednak ta zawiła sytuacja nie zwalniała Sądu z oceny dowodów w tej mierze i ustalenia kto był pokrzywdzonym czynem zarzucanym, a następnie przypisanym oskarżonemu. Sąd winien również podjąć próbę uzyskania oryginału umowy sprzedaży tegoż pojazdu przez poprzedniego właściciela – P. M., która ma znajdować się w aktach sprawy 2 Ds. 101/12/S. W oparciu o ten

dokument, jak i inne dotychczas zgromadzone dowody, należy następnie ustalić właściciela przedmiotowego pojazdu w chwili popełnienia przestępstwa przez oskarżonego, a w rezultacie pokrzywdzonego tym czynem.

Ustalenie osoby pokrzywdzonej, oprócz tego, iż stanowiło konieczny element stanu faktycznego sprawy, z uwagi na warunkowe umorzenie niniejszego postępowania karnego, było dodatkowo niezbędne, biorąc pod uwagę, iż w realiach niniejszej sprawy, takie rozstrzygnięcie było możliwe tylko z uwzględnieniem dodatkowych przesłanek warunkujących takie rozstrzygnięcie, a o których mowa w art. 66 § 3 kk.

Reasumując, w okolicznościach niniejszej sprawy nie było podstaw do zastosowania art. 66 kk, a co za tym idzie, do warunkowego umorzenia postępowania na podstawie tego przepisu. Powyższe stwierdzenie nie oznacza, iż takowe rozstrzygnięcie jest w ogóle wykluczone. Dokonanie bowiem właściwych ustaleń w sprawie, zwłaszcza jak chodzi o osobę pokrzywdzonego, a następnie ziszczenie się przesłanek o których mowa w art. 66 § 3 kk zależnych w gruncie rzeczy wyłącznie od woli oskarżonego i pokrzywdzonego, może w istocie przemawiać, za takowym rozstrzygnięciem sprawy. W pierwszym wszakże rzędzie, niezbędne staje się wyeliminowanie uchybień, o których mowa była powyżej.

W konsekwencji apelację Prokuratora należało uwzględnić, a wyrok uchylić i sprawę przekazać Sądowi Rejonowemu w Rzeszowie do ponownego rozpoznania,

a to na podstawie art. 437 § 2 kpk. W ponownym postępowaniu Sąd przeprowadzi postępowanie dowodowe w zakresie niezbędnym do ustalenia, kto miał być pokrzywdzonym czynem zarzucanym aktem oskarżenia, przesłuchując ponownie osoby mogące mieć na ten temat wiedzę, uzupełniając dotychczas zgromadzone dowody o dokument wyżej wymieniony, ewentualnie inne dowody, których potrzeba przeprowadzenia pojawi się w toku rozprawy. Sąd zadba również o aktualizację danych dotyczących karalności oskarżonego. Rozważając ponownie kwestię warunkowego umorzenia postępowania Sąd weźmie pod uwagę wszystkie przesłanki warunkujące takie rozstrzygnięcie.